

ГАМБЕРТ- гамцяло

— БОЖЕЧКИ! — вигукнула акушерка, приймаючи пологи в однієї жінки. На світ з'явилося найбільше маля, якого ця пані будь-коли бачила за багато років свого акушерства.

Він ляцнувся на лікарняну підлогу наче кит, якого викинуло на берег.

— О мій йой! — скрикнув батько.

Як же це від такого сухореброго, худого-худезного чоловічка народилося таке **ЗДОРОВЕЦЬКЕ** дитя?

— Чи гарний він? — спитала стривожена мати немовляти. Звідти, де вона лежала, не можна було побачити маля.

— Ну, знаєш, кажуть, що «краса у величі», — відповів батько.

— Справді?

— Він безперечно
ЧИМАЛЕНЬКИЙ.

— А який **САМЕ?**

— Зараз, панійко, я вам його зважу! — вигукнула акушерка.

З величезним зусиллям вона підважила це чудо на ваги, які під таким вантажем миттю зламалися.

Трісь!

— Скільки ж моя крихітка важить? — поцікавилася мати.

Акушерка пильно глянула на хлопчика:

— Як на мене, не більше за дитинча гіпопотама.

— Я хочу його побачити! — заблагала жінка.

Щоб піднести немовля до материних грудей, довелося акушерці звернутися по допомогу до батька немовляти.

— ЙОЙ!

Побачене бідолашну жінку **приголомшило**.

Обличчя її зробилося яскраво-фіолетовим, а очі вибалушилися і, здавалося, от-от **повипадають** з орбіт.

— ЗАДИХАЮСЯ! —

жінка беззвучно заворушила губами.

